

ICKE, MACMILLAN
ORWELL 1984

SLOVENSKÉ
KOMORNÉ
DIVADLO

Tomáš Grega,
Tomáš Mischura,
Marek Gejšberg

Slovenské komorné divadlo Martin uvádza
v slovenskej premiére

1984

román Georgea Orwella
v novej dramatisácii Roberta Ickeho
a Duncana Macmillana

preklad: **Martin Ondriska**
preklad románu: **Juraj Vojtek**
dramaturgia: **Róbert Mankovecký**
dramaturgická spolupráca: **Monika Michnová**
scéna: **Juraj Poliak**
kostýmy: **Katarína Holková**
hudba: **Róbert Mankovecký**
video: **Milo Fabian**
réžia: **Rastislav Ballek**

predstavenie vedie: Janka Nosálová
text sleduje: Darina Mázorová

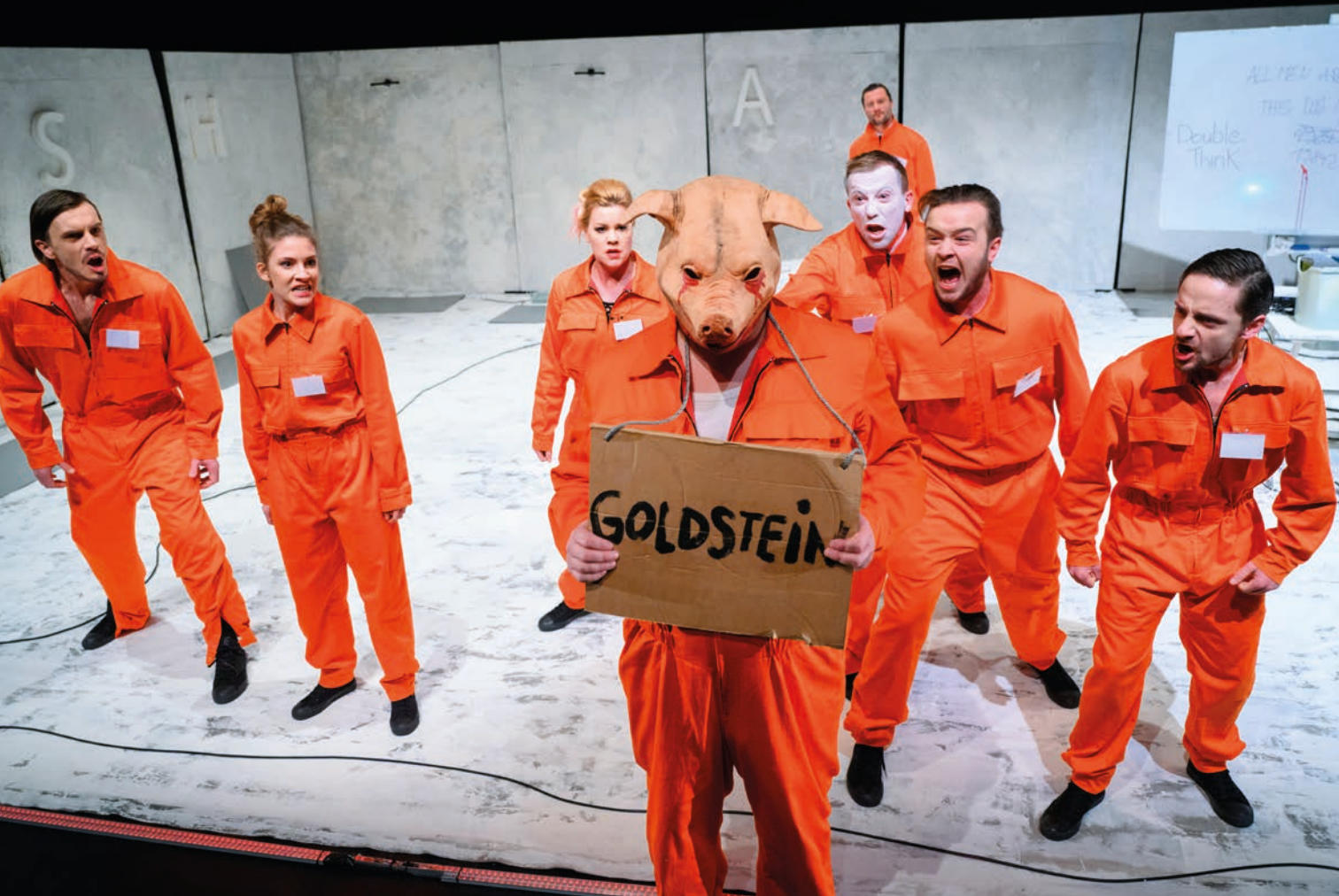
Premiéra: 31. januára 2020 v Štúdiu SKD Martin.
Druhá premiéra divadelnej sezóny 2019/2020.
575. premiéra Slovenského komorného divadla Martin.

Inscenáciu dramatisácie románu **1984** uvádzame
so súhlasom Billa Hamiltona, správcu literárnej pozostalosti
po Sonii Brownellovej Orwellovej.

Z VEREJNÝCH ZDROJOV
PODPORIL FOND
NA PODPORU UMENIA

u. fond
na podporu
umenia

Daniel Žulčák, Jana Kovalčíková, Alena Pajtinková,
Juraj Bojnický, Jaroslav Kysel, Marek Geišberg,
Matej Babej, Tomáš Mischura

Osoby a obsadenie

Winston Smith

O'Brien

Charrington

Martin

Syme

Parsons

Parsonsová, Žena, Matka, Čašníčka

Júlia

Ideozločinec

Tomáš Mischura

Marek Gejšberg

Tomáš Grega

Jaroslav Kysel

Matej Babej a. h.

Daniel Žulčák

Alena Pajtinková

Jana Kovalčíková

Juraj Bojnický

Scénu, stavbu, osvetlenie, zvuk, rekvizity, kostýmy a parochne pod vedením Andreja Agricolu, Petra Klaudínyho a Mariána Frkáňa realizovali: Mária Brachňáková, Zuzana Jankesová, Nina Malková, Soňa Mušáková, Anna Paulovičová, Juraj Bojnický, Ľubomír Csicsai, Jaroslav Daubner, Dušan Gabona, Pavol Janský, Vladimír Kubis, Ján Kurhajec, Peter Pecko, Peter Majerčík, Matej Neradil, Zdeněk Polášek a Matej Urban.

Jana Kovalčíková

Stále viac sa obávame, že Orwellov rok 1984 naozaj príde (a možno už prišiel)

Anglická historička Jean Seatonová nazvala Orwellov kultový román *1984* „príručkou pre ťažké časy“. Klaustrofobická vízia totalitarizmu je ešte aj dnes pre mnohých šokujúca. Orwell otvára čitateľom oči, ponúka ucelený návod meta-systému fungovania režimov. Všetkých režimov. Aj tých demokratických. Vymývanie mozgu, dezinformácia, manipulácia, vydieranie, strach. V tých našich „slobodných“ režimoch euro-americkej pacifickej demokracie je toho strachu možno o čosi menej a mučenie je možno o čosi menej bolestivé. Ale možno o to rafinovanejšie. Po prvotnom nadšení z príchodu internetu, webu, mailovej komunikácie a sociálnych sietí ľudstvo s otvorenými ústami dospelo k zisteniu, že Orwellov Big Brother (Veľký brat) skutočne existuje. Žije! A žije aj doublethink (situácia, keď naraz platia dve protichodné myšlienky) a newspeak (jazyk, ktorým na sociálnych sieťach komunikujeme). Orwell však možno nebol veľkým spoločenským vizionárom či jasnovidcom, ale, podobne ako Niccolo Machiavelli päť storočí pred ním, bol iba skvelým pozorovateľom. Orwell pochopil, že represívne i nerepresívne režimy potrebujú mať nepriateľa. Ak ho nemajú, musia ho vyfabrikovať, vyrobiť, vymyslieť, umelo vytvoriť. V nenávisti k nepriateľovi je kľúč k ovládaniu a manipulácii. Nenávideli sme židov, fašistov, nacistov, potom imperialistov, neskôr komunistov, teraz nenávidíme moslimov. Nie je dôležité, koho a už vôbec nie, prečo. Dôležité je, že nenávidíme. A nenávidíme sa navzájom. Naša spoločnosť je politicky, sociálne, spoločensky a filozoficky rozdelená na dva nezmieriteľné tábory. A médiá túto nenávisť udržujú a zohrievajú, aby nikdy nevychladla. Aj tie najväčšie tragédie prijímame bez zásadnejších emócií, veď väčšinou sa nás netýkajú, a ak aj áno, sme dokonale otupení každodenným mediálnym prísunom menších tragédií a nešťastí. Stačí si pozrieť Televízne noviny alebo prečítať správy. Nápadne pripomíname ma-

su v Orwellovom kine, ktorá buráca smiechom nad rozstrieľaným potápajúcim sa človekom, či rukou dieťaťa letiacou vzduchom. Nie, tak hlasno sa nesmejeme, ale baví nás to. Ani vlastne nevieme, prečo. Dejiny ľudstva sú v skutočnosti dejinami násilia a vojen. Stačí si otvoriť stredoškolskú učebnicu dejepisu na ktorejkoľvek strane...

Róbert Mankovecký, dramaturg inscenácie

George Orwell, vlastným menom Eric Arthur Blair, sa narodil v roku 1903 v Indii, kde jeho otec pracoval v štátnych službách. V roku 1907 sa rodina presťahovala do Anglicka a George nastúpil na Eton College, kde pravidelne prispieval do viacerých školských časopisov.

V rokoch 1922 až 1927 slúžil v Indickej imperiálnej polí-

cii v Barme (dnešné Mjanmarsko). Táto skúsenosť inšpirovala jeho prvý román *Barmské dni* (1934). Nasledovali roky chudoby. Dva roky žil v Paríži, po návrate do Anglicka sa živil ako súkromný učiteľ, učiteľ v škole, pomocník v kníhkupectve, popritom prispieval recenziami a článkami do množstva periodík.

V roku 1933 mu vyšiel román *Na dne v Paríži a Londýne*. V roku 1936 ho vydavateľ Victor Gollancz poveril, aby navštívil oblasti masovej nezamestnanosti v Lancashire a Yorkshire. Veľkú chudobu, ktorú tam videl, popísal v diele *Cesta k Wigan Pier* (1937).

Koncom roku 1936 Orwell odišiel do Španielska, kde bojoval v Republikánskej armáde a bol zranený. Jeho príspevkom k občianskej vojne bol román *Hold Katalánsku*. V roku 1938 sa liečil v sanatóriu a odvtedy sa už nikdy úplne nezotavil. Strávil šesť mesiacov v Maroku, kde napísal román *Nadýchnuť sa*.

Počas Druhej svetovej vojny slúžil v domobrane a v rokoch 1941 až 1943 pracoval pre BBC Eastern Service. Ako literárny redaktor prispieval pravidelnými stĺpkami politických a literárnych komentárov do *Tribune*, takisto písal pre *Observer* a neskôr pre *Manchester Evening News*.

Jeho jedinečná politická alegória *Farma zvierat* vyšla v roku 1945, a práve toto dielo, spolu s románom *1984*, mu prinieslo celosvetovú slávu.

Jeho diela boli preložené do viac ako osemdesiatich jazykov. George Orwell zomrel v Londýne v januári 1950. Pár dní predtým mu literárny kritik Desmond MacCarthy zaslal pozdrav, v ktorom napísal: „Zanechali ste v anglickej literatúre nezmazateľnú stopu. Ste jeden z mála nezabudnuteľných spisovateľov vašej generácie.“

zdroj: A. M. Heath, Literary Agents;
z angličtiny preložil Martin Ondriská

Robert Icke – anglický spisovateľ a divadelný režisér. Býva považovaný za „veľkú nádej britského divadla“; časopis *Economist* ho v roku 2019 označil za „najradikálnejšieho a najpodnetnejšieho mladého divadelného režiséra“. Zameriava sa predovšetkým na moderné adaptácie klasických textov, nové verzie diel ako *Hamlet*, *Oresteia*, *Mária Stuartová*, *Ujo Váňa* a *1984* (v spolupráci s Duncanom Macmillanom).

Duncan Macmillan – anglický dramatik a divadelný režisér. Medzi jeho najznámejšie hry patria *Plúca*, *Ľudia, miesta a veci*, *Všetky úžasné veci*, ako aj nová adaptácia románu *1984*, ktorú zdramatizoval a zrežiroval spoločne s Robertom Ickem. Jeho hra *Ľudia, miesta a veci*, ako aj dramatizácia románu *1984* boli nominované na Olivierovu cenu v kategórii Najlepšia nová hra.

Prečo píšem

Každý riadok vážnych prác, ktoré vznikli po roku 1936, napísal som priamo či nepriamo *proti* totalite a za demokratický socializmus tak, ako ho chápem ja. V čase, v akom žijeme, zdá sa mi nezmyslom myslieť si, že človek sa môže vyhnúť tomu, aby písal o takých témach. Pod takou či onakou maskou o nich píše každý. Je to jednoducho otázka, na ktorú stranu sa človek dá a aký postoj zaujme. A čím väčší si uvedomujete svoje politické smerovanie, tým máte väčšiu nádej, že budete môcť konať politicky bez toho, aby ste museli obetovať vlastnú estetickú a intelektuálnu integritu.

Zo všetkého najväčší som v posledných desiatich rokoch túžil po jednom – premeniť politickú literatúru na umenie. Mojm východiskom je vždy pocit, že sa za čosi vášnivo zasadzujem, vedomie nespravodlivosti. Keď si sadám písať knihu, nehovorím si: „Teraz vytvorím umelecké dielo.“ Píšem, pretože chcem odhaliť nejakú lož, upozorniť na nejakú skutočnosť a mojou počiatočnou starosťou je, aby ma vypočuli. Ale robotu spojenú s písaním knihy, ba ani len článku do časopisu, by som nevládal vykonať, keby neprinášala aj estetický zážitok. Kto si podrobne všimne moje práce, uvidí, že aj keď ide o vyslovenú propagandu, obsahujú všeličo také, čo by profesionálny politik považoval za nepodstatné. [...]

Poviem len toľko, že v posledných rokoch sa usilujem písať menej malebne a presnejšie. Beztak prichádzam na to, že keď človek dokonale zvládne istý štýl písania, už z neho vyrástol. *Zvieracia farma* bola prvou knihou, v ktorej som sa pokúsil s plným vedomím toho, čo robím, zlúčiť politický a umelecký cieľ do jedného celku. Už sedem rokov som ne napísal román, ale dúfam, že čoskoro prídem s novým. Akisť bude neúspešný, každá kniha je neúspechom, ale viem pomerne jasne, akú knihu chcem napísať.

úryvok z eseje Georgea Orwella z roku 1946, keď písal svoj román *1984*; preložil Ján Vilikovský

„Každý riadok vážnych prác, ktoré vznikli po roku 1936, napísal som priamo či nepriamo *proti* totalite a za demokratický socializmus tak, ako ho chápem ja,“ napísal George Orwell v eseji *Prečo píšem*, teda v čase, keď už intenzívne pracoval na románe *1984*. Ťažko by sme v jeho esejach, románoch či novinových stĺpčekoch hľadali vetu, ktorá by lepšie zhrnula jeho ľudské, občianske aj spisovateľské krédo. Jednoduchý, politicky vyostrený protiklad „za“ a „proti“ aj ono temer nenápadné, avšak celkom zásadné „ako ho chápem ja“ naznačujú nielen Orwellov charakteristický štýl, ale tiež jeho vnímanie funkcie literatúry a poslania spisovateľa: Orwell bol spisovateľom bytostne angažovaným v politickom a mravnom slova zmysle. [...]

Ak sa pokúsime pozrieť na jeho dielo ako na celok, vynoria sa z premenlivej zmesi neustálych paradoxov, protikladov, protirečení a rozporov predsa len dve dominanty, dve stálice, okolo ktorých všetko ostatné krúži: tou prvou je Orwellovo tvrdohlavé a temer zúfalé úsilie hovoriť pravdu, tou druhou je jeho viera v obyčajný zdravý rozum a obyčajnú ľudskú slušnosť.

Juraj Poliak, návrh scény k inscenácii *1984*

Orwell bol presvedčený, že zdravý rozum je podstatou každého ľudského poznania a vedenia. Viera v zdravý rozum predurčovala jeho vecný a úsporný literárny štýl aj jeho nechuť k akejkoľvek ideológii a k filozofickému mysleniu. Z viery v zdravý rozum (*common sense*) sa zrodila jeho úcta k obyčajnému faktu i jeho nenávisť ku klamstvu a klamaniu. Jeho „dvojmyslenie“ (*doublethink*) a „novoreč“ (*newspeak*) a ďalšie hrôzostrašné, a predsa také reálne obludnosti totalitného socializmu či „angsocu“ v románe *1984* majú zložitú genézu, predovšetkým sa však priečia zdravému rozumu. Orwellovu apokalyptickú víziu je možné čítať ako zúfalé varovanie pred ochorením ľudského rozumu. Neklamať ľuďom ani sám sebe, riadiť sa zdravým rozumom a byť slušným človekom – asi tak je možné zhrnúť vyššie princípy Georgea Orwella. Všetko ostatné z nich prirodzene vyplýva. [...]

Vlastne všetko, čo Orwell napísal do roku 1948, tvorí viac či menej zreteľný predstupeň k románu *1984*. Orwellova antiútópia by nemala podobu, ktorú má, nebyť niekoľkých autorov a diel, na ktoré Orwell bezprostredne nadväzoval. Patrí k nim Huxley, Zamjatin a predovšetkým Swift. Už Orwellov dôraz na zdravý rozum a jeho nechuť k abstrakciám sú swiftovské, pričom celkom bezprostredný vzťah k románu *1984* má III. diel *Gulliverových ciest*. „Najväčším Swiftovým príspevkom k politickému mysleniu... je však jeho útok, hlavne v III. dieli, proti tomu, čo by sme dnes nazývali totalitou,“ píše Orwell v eseji *Politika versus literatúra* a nachádza v *Gulliverových cestách* anticipáciu policajného štátu.

Orwellovský totalitný štát nemá budúcnosť, neponúka ani jeden jediný výhľad do budúcnosti a zmrazuje všetko do nehybnosti súčasného stavu. Nie „krv a pôda“, ani „dikta-túra proletariátu“, ale neobmedzená vláda kolektívnej mysle tvoria podstatu Orwellovej antiútópie. Predstava kolektivismu a kolektívnej mysle sprevádza ľudstvo prinajmenšom od dôb Platónových a je otázkou, či historickou porážkou fašizmu alebo menej historickým rozpadom komunistic-

Tomáš Mischura, Jana Kovalčíková

Tomáš Grega

kých totalitných režimov prestáva mať Orwellovo proroctvo platnosť. Svet románu *1984* je totalitou kolektívnou myslou, ktorá je vo svojich dôsledkoch iracionálna. Orwellova anti-utópia vypovedá predovšetkým o konci civilizácie založenej na kolektívnom rozume, o rozume v službách nerozumu a iracionality. Ak Shakespearov *Kráľ Lear* vypovedá o „rozume v šialenstve, tak Orwellov Winston Smith spoznáva zblízka šialenstvo v rozume.

To najkrajšie, čo dnes možno o románe *1984* povedať, je, že sa Orwellovo proroctvo beznádeje nenaplnilo. Znamená to snáď, že sa z neho akoby mávnutím kúzelného prútika stal historický dokument či hrôzostrašná rozprávka, ktorej dejiny samy prirobili šťastný koniec? Orwell sám predsa na šťastné konce príliš neveril.

úryvok z doslovu profesora anglickej literatúry Martina Hilského
Tvár za stránkou: Eseje Georgea Orwella, ktorý sa
nachádza vo výbere Orwellových esejí *Uvnitř velryby a jiné eseje;*
z češtiny preložila Monika Michnová

George Orwell patrí medzi najvplyvnejších anglických spisovateľov 20. storočia. Býva považovaný za vizionára, ktorý si myslel nemysliteľné a hovoril nevysloviteľné, hoci to bolo často v rozpore s verejnou mienkou. Časopis *Time* zaradil jeho román *1984* medzi sto najlepších románov, ktoré boli napísané po roku 1923 v angličtine. V slovenskom preklade vyšiel román po prvý raz až v roku 1998 v preklade Juraja Vojteka. V minulom režime nemohol oficiálne vyjsť. Čítal sa tajne, v českom preklade Evy Šimečkovej, ktorý vydalo kolínske exilové vydavateľstvo Index práve v roku 1984. Anglický originál a český preklad kolovali v undergrounde, za šírenie románu hrozili prísne tresty. K vydaniu českého prekladu v Indexe napísal doslov filozof a disident Milan Šimečka a nazval ho *Náš soudruh Winston Smith*. Doslov písal v ro-

koch 1981 – 1983, písanie musel prerušiť na rok a tri týždne, ktoré strávil vo väzení.

„Až jako dospělý muž jsem pochopil, že člověk si nemůže, jak se mu zachce, zvolit pro život ten nejlákavější příběh svých knih, ale že musí přijmout ten příběh, který odpovídá tvaru jeho duše, a prožít ho až do konce. Tak se děje všem, i když jsou asi lidé, kteří „tu svou knihu“ ani nečetli. Zapsané příběhy vymezují hranice našich životů a jejich neopakovatelnost, kterou se pyšníme nebo i utěšujeme, se týká jen detailů. Jen nezřízeně domýšliví jednotlivci se domnívají, že jejich život je zcela výjimečný a nemá svůj pravzor zapsaný jen několika větami v nějaké prastaré knize, která se už rozpadla na prach. Já prožil úlek z tohoto poznání, když jsem přečetl příběh Winstona Smitha v 1984. Najednou jsem věděl, že čtu svůj vlastní příběh. Pro mně sice ještě nezačal, ale věděl jsem, že začne a že se jeho osudovému pokračování nevyhnu. [...]“

Po dvaceti letech mohu konstatovat, že můj úlek z prvního čtení byl na místě. Můj životní příběh se pomalu ale jistě začal připodobňovat příběhu z červeného penguinovského vydání. Zvykl jsem si na to a bral jsem, co mě potkávalo, bez velkého překvapení, věděl jsem už od Winstona všechno předem. Zapletl jsem se s tím člověkem natolik, že už nikdy nebudu vědět s jistotou, co vymyslel v té které situaci můj mozek a co bylo pouze bezděčným opakováním Winstonových reakcí. [...]“

Dostalo se mi plně toho, po čem jsem ani netoužil: téměř úplné identifikace se světem nenápadné červené penguinky. Klademe si otázku, co nás ještě čeká z toho, co bylo předznamenáno v této podivuhodné knize? Ach, ano, nevede se úplně zjevná válka mezi superstáty. Zatím.“

Milan Šimečka, z úvodu k doslovu
k českému vydání románu 1984

Marek Geišberg

Tri otázky pre režiséra

Rastislav Ballek (1971) vyštudoval filozofiu a sociológiu na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave, neskôr absolvoval odbor divadelná réžia na Vysokej škole múzických umení v Bratislave. V rokoch 1999 – 2001 pôsobil ako interný režisér v martinskom divadle. Spolupracuje s viacerými divadlami na Slovensku aj v Českej republike. Je laureátom niekoľkých ocenení prestížnej kritickej divadelnej ankety Dosky.

Aký je tvoj vzťah k románu 1984?

Rastislav Ballek: Pred rokom 1989 som ho nepoznal a podľa toho, čo som o ňom neskôr začul, sa mi zdalo, že už

nemôže byť aktuálny. Vojensky organizovaná spoločnosť s dominantnou ideológiou, násilím vynucovaným súhlasom, totálnou kontrolou, materiálnym nedostatkom... to všetko vyzeralo byť po páde komunizmu ako nudné povinné čítanie pre stredné školy. Samozrejme, neskôr mi došlo, že okrem vonkajších kulís skrýva román veľmi rafinovaný, takmer ezoterickú rovinu, v ktorej sa popisujú princípy ovládnutia samotného ľudského vedomia.

Orwella si už raz inscenoval. Konkrétne išlo o inscenáciu prílohy románu 1984, ktorá sa volá *Princípy newspeaku*. Autori novej dramatizácie románu Robert Icke a Duncan Macmillan uvádzajú, že tiež vychádzali z *Princípov newspeaku*. Prečo sú také dôležité pre pochopenie Orwellovo románu?

Rastislav Ballek: Román je z veľkej miery o násilí a utrpení, ktoré spoločnosť spôsobuje jednotlivcovi, ktorý nesúhlasí. Prednáška popisuje „mäkkú“ verziu totality: Na ovládnutie individua nie je nutná policajná represia ani mučenie. Stačí upraviť jazyk, zjednodušiť komunikáciu a urobiť ju vulgárnejšou... a kacírské myslenie sa doslova znemožní. Odpor jednotlivca je zlomený na úrovni jeho vlastného vedomia... teda aspoň do tej miery, v akej je naše myslenie závislé od slov.

Martinské divadlo uvádza inscenáciu 1984 v sezóne s leitmotívom Revolta. Historička Jean Seatonová označila román 1984 za „príručku pre ťažké časy“. V posledných rokoch výrazne stúpila predajnosť Orwellovej knihy, najmä v USA, ale aj v iných krajinách. V čom podľa teba spočíva jej aktuálnosť dnes?

Rastislav Ballek: Odpoveď na túto otázku som už kdesi čítal – parafrázujem: Dlho sme si mysleli, že tá kniha je varovanie. Teraz nám došlo, že ju niekto používa ako návod.

bulletin k inscenácii **1984** zostavili: Róbert Mankovecký a Monika Michnová

Generálny partner

citovaná literatúra:

- G. Orwell: *Ako som strieľal slona a iné eseje*, Ikar, Bratislava, 2003, preklad: J. Vilikovský
- G. Orwell: *Uvnitř velryby a jiné eseje*, Atlantis, Brno, 1997, preklad: K. Hilská
- G. Orwell: *1984*, Naše vojsko, Praha, 1991, preklad: E. Šimečková

foto: Braňo Konečný

vizuál: Dalibor Palenčík

layout: Ivan Bílý

tlač: P+M Turany

cena: 2 €

Slovenské komorné divadlo Martin

Divadelná 1, 036 80 Martin

Tel.: 043/422 40 98

www.divadlomartin.sk

riaditeľ: František Výrostko

umelecký šéf: Lukáš Brutovský

Zriaďovateľom Slovenského komorného divadla Martin
je Žilinský samosprávny kraj.

Ž I L I N S K Ý
samosprávny kraj

SLOVENSKÁ
sporiteľňa

Partner inscenácie

Stredoslovenská
distribučná

RODINNÉ VINÁRSTVA,
KTORÉ V REŤAZCOCH NEKÚPITE

Vino? Jedine od Sommeliera.

MARTIN - LADOVEŇ 10:00 - 22:00 h.
www.sml.sk

Hakom®

**GALÉRIA
MARTIN**

www.galeriamartin.sk

ĎAKUJEME, ŽE
NÁS SLEDUJETE

vlmedia
REKLAMA A PROPAGÁCIA

www.vlmedia.sk

1 8 4

**Vstúpte s nami
do sveta reklamy**

infinity
infinityreklama.sk

Vitajte v rodine Mercedes-Benz

Už od 19 999,- €*

Premýšľali ste niekedy nad tým, či by nemohli byť ozajstné sexice medzi autami aj praktické? Aby ste nemuseli vyrážať na lov sami? Toto je naša odpoveď: **Nová Trieda CLA Shooting Brake**. Neuveriteľne použiteľný estetický zážitok. Zvonka aj vnútri.

Navše je v cene vozidla zahrnuté:

- havarijné a povinné zmluvné poistenie na 3 roky od spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s.,
- servis na 6 rokov alebo do 160 000 km.

Vyskúšajte si harmonickú praktickosť ešte dnes.

MOTOR-CAR Martin s.r.o.
www.mercedesmartin.sk

Mercedes-Benz
The best or nothing.

Značka Daimler AG

* Cena 19 999 € sa vzťahuje na Mercedes-Benz A 180 sedan. Nová Trieda CLA Shooting Brake od 28 699 €. Ceny sú uvedené vrátane DPH. Trieda CLA Shooting Brake: kombinovaná spotreba paliva 7,1 - 4,0 l/100 km; emisie CO₂ 165 - 105 g/km. Ilustračné foto.

FOŠŇA CENTRUM

REZIVO · OSB DOSKY · TATRANSKÝ PROFIL

DCP timber · MARTIN · KOŠÚTY 2 · (pri Probugase)

043-43 00 421 www.dcp.sk

M E S S I N X

Divadlo podporili

Divadlo podporili

Hlavný mediálny partner

Mediálni partneri

TURIEC ONLINE

